

[Mogens Fog.]

at den kommer Sliderne selv til Gavn og ikke sankes i Lade af dem, der i Forvejen har Laden fuld.

Andre Lande har skabt et saadant Program. Det kunde ogsaa være skabt herhjemme, hvis Repræsentanter for de store Partier og de nye Kræfter, Modstandsbevægelsen bragte frem, havde kunnet og villet forsøge derpaa. Jeg tror, det kan skabes endnu, og at det kan medføre et Omsving i Stemningen i dette Land, et Omsving, som vil kunne sætte sig hurtige og praktiske Spor i Udviklingen.

Men jeg føler mig overbevist om, at en Fortsættelse af den Linie, den nuværende Regering har fulgt, ikke vil føre til, at et saadant Arbejdsprogram bliver opstillet. Dertil ligger den for fjernt fra en positiv, en konstruktiv Politik, og Regeringens Hensigter betragtes ikke med Tillid i de Befolkningslag, som først og fremmest har Krav paa Løfter, der kan opfyldes.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, naar han forleden paa det konservative Landsmøde beklagede, at en Samlingsregering ikke havde overtaget Styret efter sidste Valg. Men for mig er det ikke nogen ny Tanke, saa sandt som man fra kommunistisk Side, baade før og efter Valget, gik i Brechen for den. Partitaktik og Vedhængen i gamle parlamentariske Traditioner satte dengang en Bom for disse Forslag, og jeg frygter, at det samme vil være Tilfældet efter et forhaabentlig snarligt nyt Valg. Men sikkert er det i hvert Tilfælde, at flere af de Lande, som har fortsat Befrielsestidens Samlingsregeringer under Førerskab af Arbejderpartierne, og som bygger paa et Fællesprogram, skabt af alle demokratiske Partier i Forening, kan opvise en helt anden Optimisme, Fællesfølelse og Fremgang, end vi har herhjemme, og det er at haabe, at Folk, der bekender sig til Fremskridtet, vil drage Lære af denne Erfaring.

Til Slut skal jeg tillade mig at stille den højtærede Statsminister to Spørgsmaal. Det første vedrører Sydslesvig. Hele Tinget afventer jo i Spænding det Tidspunkt, da Statsministeren kan faa Lejlighed til at besvare det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Spørgsmaal i Ordførerdebatten om Statsministerens Stilling til Bladet „København“s Fortolkning af Englandsnoten. Den højt-

ærede Statsminister har i hvert Tilfælde haft saa god Tid til til at forberede Svaret, at det næppe kan blive overilet. Men jeg kunde ønske samtidig at faa at vide, hvilke Forhold det er der bevirker, at Statsministeren i Dag indtager en anden Stilling til Problemet Sydslesvig end i Tiden før og efter Befrielsen. Jeg vil erindre om; at da Samlingsregeringen blev forberedt i Vinteren 1945 inden den tyske Kapitulation, blev det af det ærede Medlem Hr. Buhl paa samtlige politiske Repræsentanters Vegne stillet som en Betingelse til Modstandsbevægelsen for dens Deltagelse i Regeringen, at den vilde gaa med til at udtale, at Grænsen ligger fast. Ved Udformningen af Regeringserklæringen, efter at Samlingsregeringen var traadt til i Maj 1945, opponerede den nuværende højtærede Statsminister ikke mod denne Formulering, og saa vidt jeg erindrer, ytrede han heller ingen særlig Interesse for Sydslesvig ved senere Lejligheder under Samlingsregeringens halvaarlige Funktions-tid, f. Eks. ikke, da Spørgsmaalet om Bevilgning til det danske Skolearbejde Syd for Grænsen var til Debat.

Nu kan efter min Mening Flygtningenes Tilstedeværelse ikke motivere en ændret Stillingtagen, saa længe de er der, idet Grundlaget for en Grænseflytning og den voldsomme Agitation herfor maa være mere uholdbart, jo større en Procent Tyskere der er til Stede i Sydslesvig. Men hvilke Forhold er det da, som har bevirket, at Statsministeren siden Sommeren 1945 er svinget om, saaledes at han nu ikke længere erklærer: Grænsen ligger fast — men nu i Sommer kunde erklære: Sydslesvig genvundet, det er Kampens Maal!

Hvad angaar mit andet Spørgsmaal, vil jeg gerne, for at forebygge alle venlige Formodninger, forudskikke den Bemærkning, at jeg havde besluttet mig til at stille det og formuleret det allerede for en Uge siden, og at det saaledes er uden Forbindelse med, hvad der har været talt om i Bladene i de allersidste Dage. Spørgsmaalet gælder de amerikanske militære Anlæg paa Grønland.

Det fremgik af de Beretninger, der er aflagt efter Journalistbesøget deroppe fornyligt, at der ikke alene stadig er amerikansk Besætning paa de eksisterende Baser, men at der ogsaa endnu finder Nyanlæg